

Dosarul nr. 2ra-1953/21
2-19092837-01-2ra-09122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Ojoga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

12 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Aliona Miron

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac împotriva Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2 cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului

împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac și menținută hotărârea din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 2 mai 2019, Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2 cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 7 septembrie 2018, a început activitatea în calitate de pedagog social în cadrul Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2.

A comunicat că la începutul activității sale în cadrul Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2, dânsa nu a semnat vreun contract individual de muncă, însă, din înțelegerea cu directorul instituției, un astfel de contract urma a fi semnat între ea și angajator (cu data anterioară, adică cea la care a început activitatea) în zilele imediat următoare.

La fel, a menționat că din înțelegerea pe care a avut-o la interviu și pe perioada activității sale, administrația instituției nu i-a comunicat că va fi angajată pe un termen de probă de trei luni, fiindu-i adus la cunoștință că contractul individual de muncă este încheiat pe o perioadă nedeterminată.

Astfel, la insistența ei, abia la 3 decembrie 2018, angajatorul i-a înmănat o copie a contractului individual de muncă și fișa de post, atunci a aflat despre termenul de probă de 3 luni, care era indicat la pct. 2 din contract.

La 28 ianuarie 2019, a fost chemată la administrația instituției și i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 03-p din 28 ianuarie 2019 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă prin concediere în legătură cu rezultatul perioadei de probă nesatisfăcătoare.

A invocat dezacordul cu ordinul respectiv, considerând că urmează a fi anulat.

Așadar, a precizat că a fost angajată la 7 septembrie 2018, iar așa-zisul termen de probă de 3 luni urma să expire la 7 decembrie 2018, însă, a fost concediată abia la 28 ianuarie 2019, deci angajatorul în mod tacit a acceptat angajarea ei după expirarea termenului de probă.

La fel, a considerat că concedierea sa este ilegală și din motiv că pe perioada activității la Instituția de Învățământ Școala Profesională nr. 2 a primit diplomă de excelență „în semn de recunoștință și aleasă prețuire pentru competența profesională, contribuția adusă la creșterea calității actului educațional în învățământul profesional”.

Tot pe parcursul activității sale în cadrul Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2, pe lângă salariul de funcție, a primit și premii bănești.

De aici reiese că era un lucrător bun, competent, care își îndeplinea sârguincios și responsabil atribuțiile de serviciu.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 63, 86, 189, 196, 209, 224, 355 Codul muncii, Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă nr. 9 din 22 decembrie 2014.

A solicitat anularea ordinului de concediere nr. 03-p din 28 ianuarie 2019 emis de Instituția de Învățământ Școala Profesională nr. 2, restabilirea la locul de muncă în funcția de pedagog social în cadrul Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2 și încasarea din contul Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2 în beneficiul ei a salariului pentru toată perioada lipsei forțate de la locul de muncă.

Prin hotărârea din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu referire la prevederile art. 60 și 63 Codul muncii, au reținut că dacă pe parcursul perioadei de probă salariatul nu a convins angajatorul că este competent pentru

postul respectiv de muncă, angajatorul dispune de dreptul de a-l concedia pentru rezultatul nesatisfăcător pe care l-a avut în perioada de probă.

Așadar, prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia cu privire la faptul că aprecierea aptitudinilor profesionale și individuale ale salariatului este atribuția exclusivă a angajatorului, iar dacă pe parcursul perioadei de probă angajatorul decide că salariatul nu este apt a îndeplini munca încredințată, atunci acesta dispune de dreptul de a-l concedia pe salariat în baza rezultatului nesatisfăcător al perioadei de probă – art. 86 alin. (1) Codul muncii.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că între părțile litigante a fost inițiat un raport de muncă la 7 septembrie 2018, prin urmare, perioada de probă prevăzută în contractul individual de muncă (3 luni) a expirat la 7 decembrie 2018.

Totodată, a fost reținut că la materialele cauzei se regăsesc certificatele de concediu medical pe numele Nataliei Constandachi pentru perioada 12 noiembrie 2018 - 21 noiembrie 2018, perioada 23 noiembrie 2018 - 28 noiembrie 2018 și perioada 5 ianuarie 2019 - 12 ianuarie 2019.

Ținând cont de prevederile art. 60 alin. (2) Codul muncii, care indică expres că în perioada de probă nu se include perioada aflării salariatului în concediu medical și alte perioade în care el a absentat de la lucru din motive întemeiate, confirmate documentar, instanțele de judecată au stabilit că pentru intervalul de timp 12 noiembrie - 28 noiembrie 2018, când Natalia Constandachi s-a aflat în concediul medical, perioada de probă a fost suspendată, iar concedierea acesteia la 28 ianuarie 2019 a avut loc în perioada termenului de 3 luni de la data angajării.

Astfel, au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că întrucât în contractul individual de muncă a fost inserată în mod expres clauza cu privire la perioada de probă, salariatul a fost concediat în termenul de probă, temeiuri de declarare a nulității ordinului de concediere nr. 03-p din 28 ianuarie 2019 emis de Instituția de Învățământ Școala Profesională nr. 2, nu au fost stabilite.

Cu referire la pretențiile Nataliei Constandachi cu privire la restabilirea în funcție, obligarea pârâtului/intimat la achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, prima instanță și instanța de apel au considerat că acestea sunt neîntemeiate, fiind de fapt subsecvente pretenției de bază cu privire la anularea ordinului de concediere, care a fost respinsă ca neîntemeiată, corespunzător urmează a fi respinse.

La 10 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac a declarat recurs împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le ilegale și neîntemeiate, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel superficial au examinat probele prezentate de către participanții la proces, nu au ținut cont și de argumentele ei relatate atât în cererea de chemare în judecată, cât și în ședința de judecată și anume că abia la 3 decembrie 2018, angajatorul i-a

înmânat o copie a contractului individual de muncă și fișa de post, când a și aflat despre termenul de probă de 3 luni, care era indicat la pct. 2 din contract.

Totodată, a obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont la emiterea actelor judecătorești contestate că motivul care a stat la baza concedierii ei a fost pur formal, întrucât pe perioada activității sale la Instituția de Învățământ Școala Profesională nr. 2, dânsa a primit diplomă de excelență „în semn de recunoștință și aleasă prețuire pentru competența profesională, contribuția adusă la creșterea calității actului educațional în învățământul profesional”, iar pe lângă salariul de funcție, a primit și premii bănești, deci era un lucrător bun, competent, care își îndeplinea sârguincios și responsabil atribuțiile de serviciu.

La fel, nici prima instanță, nici instanța de apel nu au luat în considerare argumentele și probele prezentate de ea, în special, scrisoarea din 29 ianuarie 2019 expediată în adresa ei de către Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care expres au fost constatate încălcările admise de către angajator în raport cu dânsa la momentul angajării.

La 9 decembrie 2021, în adresa Instituției de Învățământ Școala Profesională nr. 2 a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Natalia Constandachi, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 155), fiind recepționată la 14 decembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 157).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Instituția de Învățământ Școala Profesională nr. 2 să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 noiembrie 2021 împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

juducătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Constandachi, reprezentată de avocatul Rodica Șpac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Aliona Miron